

Festékfoltok borítják a városkapu épületét, lepusztult a váróterem

Szégyenfolt a nagyállomás

Ha az utasok nincsenek is elragadtatva a váróteremtől, ez a macska remekül pihen a kopott széken.

Fotó: Karnok Csaba

A tervezés és az engedélyezés elhúzódnása miatt csak jövőre kezdődhet a lepusztult szegedi nagyállomás felújítása. A lépcsőházat falfirkák borítják.

A vonattal Szegedre érkező első pillantásra még szépnek is találhatja a megkopottságában is sajátos varázst árasztó, százéves állomásépületet. A sínek közt működő virágtartók sorakoznak, a peronról nyíló posta előtt vasalt kerékű, fából készült kézikocsi áll. Közelebbről nézve már jobban látszik az idő nyoma. A tornácra

emlékeztető, oszlopos tető faléciről lepörgött a zöld festék, alatta foltokban üt át a nedveség.

Az első filctollas firka a lejárati lépcső fehér ajtaján üti meg a Szeged városkapuján belépni készülő vendég szemét, de a vastagon fölöntött kriksszkraksz semmihez ahhoz a látványhoz képest, ami két lépéssel beljebb tárul föl.

„Zebu” és „Kera S.H.” ezek az első, fekete föliratok a falat védő műanyag lambérián. Följebb, a piszkossárga vakolaton, ameddig a firkálók karja fölér, sűrű graffiti-

tidzsungel. Még a lépcsőfordulóban, tekintélyes magasságba főlcsavarozott hamburgerreklámra is jutott egy odavetett monogram (?) – alkotója ügyesen fölállt a vaskorlátra, így törhetett mindenki mást túlszárnyalva, művészi magaslatoakra...

Gyakran utazó szegediek (akik pedig már alaposan ismerik a járást a nagyállomáson) mondják, hogy száraz időben sem veszélytelen lelépkedni a száz év alatt csúszósra kopott lépcsőn – különösen, ha nem néznek a lábuk alá, hanem a firkákon szörnyülködnek.

Mielőtt pedig Szeged vendége, aki a megérkezés pillanataiban szerzi első benyomásait a napfény városáról, kilépne az Indóház térre, még megtekintheti az „Üdvözljük a [itt egy cég neve következik] Szeged városában!”, ugyancsak fekete graffitivel elcsúfított táblát.

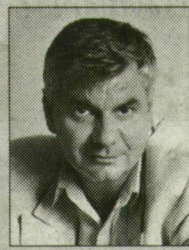
A pénztárcsarnokból fölvezető kőlépcsők sem úszták meg a filctollal támadó vandálok rohamát. A könyöklők és korlátbábok

szinte sírnak a velük megesett gyalázattól.

„A szabadtéri játékok idei szezonja előtt lefestettük a graffitiket, de a falak nagyon gyorsan ismét megteltek firkákkal” – tájékoztatta lapunkat Tóth Gyula, a MÁV Rt. Szegedi Területi Igazgatóságának főépítész. A nagyállomás felújítása az eredeti elképzelések szerint idén nyáron kezdődött volna, de a tervezés és a tervek engedélyeztetése időigényesnek bizonyult, ezért várhatóan csak jövőre foghatnak neki a munkának. Addig pedig nem akarnak költeni a falak újrafestésére, hiszen a graffitisek minden bizonnyal ismét csak betértenének minden szabad felületet.

A falra írás vágya nem új keletű: ezt az épület homlokzatának tégláiba vésett dátumok is bizonyítják. A gyors szemle alapján legkorábbiak látszó beírás szerint „Klaus” 1944-ben, „A. T.” pedig 1927-ben hagyott emléket maga után a nagyállomás falán.

NY. P.

Sínfirka

BÁTYI ZOLTÁN

Egy éve sincs, hogy Szeged városában közlekedési konferenciát rendeztek. A MÁV akkori vezérigazgatója, Kukely Márton kolléganóm kérdésére – mégis, mit szól a szegedi nagyállomáson uralkodó állapotokhoz? – nemes egyszerűséggel annyit válaszolt: ő még soha nem látta ezt a pályaudvart, mert hogy autóval közlekedik. Nem kérkedett a sínvezer, nem is panaszkodott a kellő információk hiánya miatt, csupán egy tényt rögzített. Am hozzátette: munkatársai természetesen pontosan tájékoztatták arról, hogy a szegedi pályaudvar felújításra szorul, s lesz is rá pénz, hamarosan.

Kéretik messzemenő következtetéseket véletlenül sem levonni abból, hogy a magyar vasutak első embere meg sem nézte, mire kéri tőle a százmilliókat. Hát istenem, egy fontos beosztású vezető azért mégsem kukucskálhat be minden bakterházba, még ha eme „bakterház” Magyarország egyik legnagyobb városának, a Dél-Alföld régióközpontjának pályaudvara is. Jőmagam dehogy is bántom Kukely urat. Sokkal inkább irigylem, mert nem kellett szembesülnie azzal a látvánnyal, amit nekünk, szegedieknek, valamint mindazoknak, akik Csongrád megye székhelyére vonaton érkeznek, bizony meg kell nézniük.

A hatvanas évek dizájnját idéző, viharvert asztalok a váróteremben, falak, amiket már csak a kosz, no meg a tömördek falfirka tart össze, patinás rozsdásodó vasszerkezetek, kopott lépcsők adják a diszletet egy-egy Szegedről induló, vagy éppenséggel ide érkező utazáshoz. Mi, helybeliek meg szemlesütve terelgetjük ismerőseinket a kijáratához. És ha időnk engedi, elmondjuk vagy hússzor, hogy lesz ám itt olyan rekonstrukció, meg miegymás, hogy talán még kacsalábat is tolnak az 1902-ben épült, valaha bizony nagyon is szépnek számító épület alá.

A gond csupán kettő. Az egyik: eme látványos átépítés évek óta késik, s az Indóház tér ápolatlansága miatt évtizedek óta kesergők talán már el sem hiszik, hogy valaha is megcsodálhatják a megújult pályaudvart. A másik bajunk pedig az, hogy az összefirkált falat nézve fel nem foghatjuk – tényleg egy nagyrekonstrukció kell itt a megújuláshoz, vagy elég lenne a gondos gazda gondossága is. Mondjuk olyan gazdáé, aki őrt állít a lépcsőházba, hadd ne gyakorlatozzon már az állomás falán minden önjelölt firkasuhanc, olyan gazdáé, aki, uram bocsál, még le is festeti a falat. Már persze, ha kap pénzt efféle gigantikus munkálatokra.

Vagy a kacsalábas átépítésig inkább őrizzük meg a Szeged pályaudvar hangulatát? Ez is egy megoldás. Am akkor kéretik legalább ebben az épületben szóba sem hozni olyan dolgokat, mint Európai Unió, csatlakozás, meg hogy felkészültünk. Mert a végén még a fejünkre zuhan a plafon.

Januártól megnyílik az árampiac egyharmada

Csak a nagyoknak lesz szabad a gazda

A törvényi szabályozás szerint 2003. január 1-jén megkezdődik, és néhány éven belül teljessé válik a villamosenergia-piac liberalizációja.

Amennyiben jövőre az év elejétől megnyílik az árampiac, jelentős változások következnek be úgy az ügyfelek, mint a szolgáltatók életében. A Gazdasági és Közlekedési Minisztérium (GKM) elképzelései szerint a piacnyitás mértéke az első lépcsőben 30-33 százalékos lesz.

A döntés előzményei a tavalyi CX. törvényhez nyúlnak vissza. Ennek értelmében 2003. január 1-jétől kezdődően minden olyan villamosenergiát felhasználó, akinek a fogyasztása – a döntést megelőző 12 hónap során egy fogyasztási helyen – meghaladja a 6,5 GWh-t, választási lehetőséget kap. Az új fogyasztóktól is hasonló értéket várnak, további feltételek teljesülésével együtt. A törvényből kiderül, hogy az árampiac megnyitása egyelőre csak a nagyfogyasztóknak, valamint a települési önkormányzatoknak szól, ezért mondják a szakemberek: egyelőre csak a villamosenergia-piac egyharmadán lesz szabad a gazda.

A választás mellett döntő fo-

gyasztók a jelenlegi elképzelések szerint közüzemi szerződésüket 2003. június 30-ig bezárólag 60 napos felmondási határidő mellett mondhatják fel, azt követően a közüzemi és versenyszektor közötti váltáshoz a Versenytanács előírásai értelmében 6 hónapos felmondási határidő betartásával kell számolni. A versenypiacra történő kilépés előfeltétele, hogy a fogyasztó saját energia-szükségletének időbeli alakulását pontosan tervezni is tudja. Így lehetősége nyílik arra, hogy a tényleges igényének megfelelő, se nem kevesebb, se nem több energiát vásárolhasson minden mérési időintervallumra.

A liberalizáció természetesen azt is jelenti, hogy a mindenkori közüzemi árhoz képest várhatóan olcsóbban juthatnak hozzá a nagyfogyasztók – később pedig a kicsik is – a villamos energiához. Briglovics Gábor, a Démász Rt. kereskedelmi igazgatója azonban arra is felhívja a figyelmet, hogy a fogyasztóknak mérlegelniük kell a liberalizált energiapiacra való kilépésüket, mert, mint minden döntésnek, ennek is vannak kockázatai. A Démász segíti a hozzá forduló régi fogyasztóit a döntésben

F. K.

FÖLÚJÍTÁS EGYMILLIÁRDÉRT

A Szeged Állomás rekonstrukciója mintegy egymilliárd forintba kerül. A városi önkormányzat 100 millió forinttal támogatja a beruházást. A tavaly meghirdetett megbízások, titkos tervpályázatot a szegedi HVT Építész Iroda Bt. nyerte. A Hajós Tibor vezette építész csoport ez év nyarán adta át a kiviteli terveket, amelyek a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal követelményeinek is megfelelnek. A nagyállomás épületét ugyanis időközben ideiglenesen műemlékké nyilvánították. A tervek engedélyeztetése folyik.

Vita a Bursa Hungarica körül

Hiába segítik havi ösztöndíjjal a települési önkormányzatok az egyetemi hallgatókat, ha közben épp emiatt kapnak kevesebb szociális támogatást az egyetemen – hangzott el nemrég a megyei közgyűlésben.

A két évvel ezelőtt bevezetett Bursa Hungarica ösztöndíjpályázatról szólva Szirbik Imre szentesi polgármester elmondta: több szentesi hallgató is jelezte, hogy amiatt nem kapta meg a neki járó szociális támogatás egy részét, mert a Bursa Hungarica támogatottjai között is szerepelt. A megyei közgyűlés felhatalmazta elnökét: kezdeményezzen tárgyalást az egyetem rektorával, s vizsgálgják meg, van-e lehetőség arra, hogy a helyzet megváltozzon.

– A Szegedi Tudományegyetem tizenegy karának hallgatói önkormányzatai többnyire ugyanúgy járnak el, ami a Bursa Hungarica figyelembe vételét, s a szociális támogatások elosztását illeti – mondja Döbör András, a HÖK elnöke. A probléma legfőbb oka szerint az, hogy a Bursa Hungarica ösztöndíj egy részét, amelyet elvileg az állam ad, azt a hall-

gatói önkormányzatoknak részben saját szociális támogatási keretük terhére kell kifizetniük. És ez a keret is szűkös, sok az igénylő, így kézenfekvő, s demokratikus megoldásnak tűnik, hogy ha nekik odaadják a Bursa Hungaricához járó kiegészítést, inkább másnak adnak szociális támogatást. Esztergályos Dóra, a Bölcsészettudományi Kar Hallgatói Önkormányzatának elnöke azt mondja, ha a hallgató ezer forintot kap a helyi és egyenyt a megyei önkormányzattól, a hallgatói önkormányzat ugyanennyivel egészíti ki az összeget. De mivel nem minden település lépett be a Bursa Hungaricát folyósító önkormányzatok körébe, a szociális támogatások elosztásakor az egyetemi hallgatói önkormányzat azt is figyelembe veszi, hogy ne kerüljenek hátrányba, akik olyan településen élnek, amely nem ad Bursa Hungaricát.

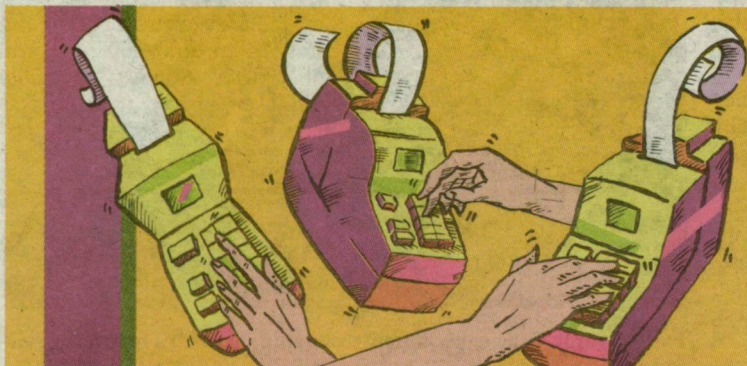
A hallgatói önkormányzatok szerint a Bursa Hungarica ösztöndíjrendszer legnagyobb hibája – és a probléma gyökere – , hogy a minisztérium nem tudott külön forrást biztosítani az állami – intézményi – rész fedezésére. Az állami rész fedezetét a költségvetési tör-

vényben szereplő hallgatói normatívát jelölték meg. Mivel az OM tudatában volt a feladat helyzetnek, a Bursa Hungaricát létrehozó miniszteri rendelet is megengedi, hogy a rendszeres szociális támogatás összegét a Bursánál beszámítsák. Ez év tavaszán a kormány kötelezettséget vállalt, hogy a 2003-as költségvetési évtől a Bursa Hungarica ösztöndíj állami részét külön költségvetési soron tervezik be, tehát az intézményeknek nem a szociális támogatás keretének terhére kell majd ezt kifizetniük. Így a probléma 2003 januárjától megszűnhet.

– Én azért emeltem szót, mert igazságtalannak tartom, hogy az a hallgató, aki eddig például tízezer forintot szociális támogatást kapott, Bursa nélkül, most Bursával együtt kap ugyanennyit – mondja Szirbik Imre. – Hiába ad neki két-kétezret a megyei és a helyi önkormányzat, s ezret az állam, ha ennyivel kevesebb szociális támogatást kap.

A szentesi polgármester bízik abban, hogy tényleg megszületik a megoldás, ha nem, a város kilép a Bursa Hungarica köréből.

B. A.

A pénztártól való távozás után

3 000 000
forintot nyerhet!

6 000 000 Ft össznyeremény!

Nyerjen októberi vagy novemberi vásárlással **3 000 000** forintos takarékbetétkönyvet, vagy egyet a **100 db 30 000 Ft** értékű Coop vásárlási utalványból! Mindezt csak annyit kell tennie, hogy **2000 Ft felett** vásárol a Coopban! Részletek mindenhol, ahol Coop.

Legyen Ön is Coopmilliomos!

